

Womhaj Bóh!

Cyklo 3.
16. januara.

Četnik 7.
1897.

Szerbiske njedzelske lopjenka.

Wudawaju so kóždy robotu w Smolerjez knihicziščetni w Budyschinje a su tam dostacž sa sčtwórtlětnu pichedwlatu 40 w.

2. njedzela po tšjóch kralach.

Sil. 4, 13.

Njedzela po tšjóch kralach abo po Šhrystušowym sšew-
jenju dopomni naš na to, kak je so něhdy krašnosć
nascheho sbóžnika w jeho słowach a džiwach sšewila, a kak
so wón hišće nad swojimi wuczobnikami pschekrašnjuje,
so so tež i nich wěsta jašnosć, bójske šwěto a žiwjenje
šwěczi. So je tón Knješ woprawdže w tnych swojich
móžny, sa to našy tekst šwěczi. S kajtej šhrobłoscju
tu šwjaty Pawoł wušnaje: „Ja wschitko móžu psches
teho, kiž mje pošylni, to je pišes Šhrystuša!“
My tola Boha šameho wschehomóžneho mjenujemy. Nješda
so, kaž by chžyl šebi tón japoschtoł něšto runeho pschiz-
picž, kaž chžyl prajicž: „Dež ja šym wschehomóžny?“
Wón rěczi wschaf wo tajkej wschehomozu, kotraž wot Šhry-
stuša wukhadža, kotraž so na Šhrystuša šažuje, tola pať
wo wěstej wschehomozu, kotruž jako šchesczijan ma. Šsměmy
tež my tutemu Pawołemu wušnacžu žyle a wješele pschi-
hłowowacž? Bóh daj, so móhli na to wschitzy haj a
hamjen wotmolwicž, hdyž šmy myšl tuteho šłowa prawje
trošymili.

Šchesczijan móže wschitko.

1. Tuto šłowo njecha prajicž, so móže šchesczijan
wschitko móže. Ženje Pawolej njeje do myšlow pschischto,
prajicž chžycž: „Pola Boha njeje žana wěž njemóžna, pola
mje tež niz.“ Ně, šchesczijan njemóže wschitko móže;
šchesczijanška wěra njepšchewobroczi njemóžnych čłowjekow

do wschehomóžnych bohow, njeroslemi mjesh, kotrež su
kóždemu štworjenju štajene. Žedyn drje móže wjazy hacž
druhi, a jedyn šchesczijan dokonja wjazy hacž druhi; ale
žadyn njemóže wschitko, a wschitzy hromadže njemóža wscho
móže. Boža móž nima žaneje mjesh, ale čłowšta móž
ma jara wjele mjeshow. Pawoł móžesche wjele wjazy hacž
my, wón běsche wuhotowany i možu, džiwny čžinicž, wón je
šhorych wuštrowil a morych šbudžil; ale kól, jemu do
čžela daty, wón njemóžesche wotbhecž a wón so tuteje
šwojeje šlabosče ponižnje wušnaje. Ššto mješ nami
nima tež žaneho kola w swojim čžele a tyžaz kolow wo-
kolo so, kotrež njemóže wotštronicž! Móž našcha dobyčž
njemóže, my šmy i nej jara šłabi.

Ně, wscho móže šchesczijan njemóže, ale wón móže
wschitko, šštož je jemu nušne a potrebne. Ššwjaty
Pawoł je wo tym rěčal, so je nawuknył, w kajtejškuliz
wobštejnosčach tež je, šebi dacž doščž byčž; špokojnosć
jeho wutrobny njewotwišuje wot wužiwanja tnych abo tamnych
kubłow, ale kaž Bóh jeho wjedže, tak je jemu prawje. Ja
móžu wschitko, to chže prajicž, ja móžu so do wscheho
podacž, wschitko šnjescž, wschitko pschecžepicž, šštož mój
Bóh mi ščele.

A hlaj, to woprawdžity šchesczijan pschezo hišće
nawuknje. Špědoba-li so Bohu, so ma wón šhudny byčž:
derje, šchesczijan móže tež šhudny byčž; wón njemoržože,
šawicž jeho do njeměra nještaji, wón nješadwěluje, i po-
božnym podacžom so wón Božim pučžam podčžišnje a
wukupuje čželnu šhudobu t duchownej šhudobje a t šbóž,

